

ZBŮŠSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává obec Zbůch • Číslo 4 • Ročník 12 • Říjen - Prosinec 2014 • ZDARMA

ÚVODNÍ SLOVO

V tomto čísle najdete vedle jednotlivých článků i výsledky komunálních voleb ve Zbůchu, které se konaly od pátku 10. října do soboty 11. října 2014. Pomocí devátého dílu Retrospektiv, které pro vás připravuje Jan Hošek, se dočtete, jak se žilo v naší obci před půl stoletím. A nechybí ani informace o různých akcích, které pořádali naši spoluobčané ve Zbůchu či naopak jsme se zúčastnili akce mimo náš region - 18. setkání hornických a hutnických měst a obcí, které se letos konalo v Českém Krumlově.

Především Vám chci jménem celé naší redakce popřát co nejvíce životního štěstí a zdraví v roce 2015.

Vánoční přání

Vážení občané,
předpokládáme, že jste prožili klidné vánoční svátky a veselého Silvestra. Do nového roku 2015 přejeme hodně úspěchů jak v pracovním, tak i osobním životě a především hodně štěstí a pevné zdraví.

Jiří Hájek, starosta obce
Josef Skála, místostarosta obce

USNESENÍ

z ustavujícího veřejného zasedání Zastupitelstva obce Zbůch konaného dne 3. listopadu 2014 v sále restaurace Baník ve Zbůchu

Zastupitelstvo obce Zbůch na svém zasedání projednalo a:

1. schvaluje zvolení jednoho místostarosty obce Zbůch
2. schvaluje veřejný způsob hlasování zvednutím ruky každého zastupitele obce při volbě starosty obce, místostarosty obce, dalších tří členů rady obce, předsedy a členů finančního a kontrolního výboru
3. schvaluje v souladu s ustanovením § 84, odst. 2), písm. k) zákona č. 128/2000 Sb., Zákon o obcích, v platném znění, že funkce starosty obce a místostarosty obce jsou funkcemi, pro jejichž výkon jsou členové zastupitelstva obce dlouhodobě uvolněni
4. volí do funkce uvolněného starosty obce Zbůch pana Ing. Jiřího Hájka, bytem Zbůch
5. volí do funkce uvolněného místostarosty obce Zbůch pana Josefa Skálu, bytem Zbůch
6. volí do funkce neuvolněných členů Rady obce Zbůch:
pana Vlastimila Dolejše, bytem Zbůch, Červený Újezd
pana Rudolfa Neubauera, bytem Zbůch
pana Josefa Šlaufa, bytem Zbůch
7. volí finanční výbor ve složení:
předseda: paní Ing. Pavlína Melčovou Bočanovou
členové: pan Ing. Pavel Psutka, paní Helena Štreštková,
paní Marcela Tesařová, paní Ivana Vanková
6. volí kontrolní výbor ve složení:
předseda: pan Vlastimil Dolejš
členové: paní Lydie Bayerová, pan Richard Spiller
7. schvaluje měsíční odměnu za výkon funkce neuvolněným členům zastupitelstva obce ve smyslu nařízení vlády č. 37/2003 Sb., v platném znění, která bude poskytována ode dne zvolení a po dobu výkonu funkce a to v plné výši

Ing. Jiří Hájek v.r.
starosta obce

Josef Skála v.r.
místostarosta obce

Stále velkému zájmu se těší Betlémské světlo, které si na Štědrý den v odpoledních hodinách odnášeli občané z kapličky ve Zbůchu a v Červeném Újezdu do svých domovů.

Jiří Hájek, starosta

Pf 2015

USNESENÍ

z 1. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Zbůch konaného 15. prosince 2014 v hasičské zbrojnici v Červeném Újezdu

Zastupitelstvo obce Zbůch na svém zasedání projednalo a:

1. schvaluje zprávu o činnosti a postup rady obce za období od jednání zastupitelstva obce dne 19. září 2014 do dnešního zasedání
2. schvaluje Jednací řád Zastupitelstva obce Zbůch pro volební období 2014 - 2018, tak jak byl předložen
3. schvaluje návrh rozpočtu obce Zbůch na rok 2015 v závazných ukazatelích, který je vyrovnaný. Příjmy a výdaje jsou ve výši 25 439 000.- Kč. Splátka úvěru ve výši 805 000.- Kč na dva bytové domy v ulici U Vlečky bude hrazena z přebytku minulých let
4. schvaluje bezúplatný převod pozemku parc.č. 531 v k.ú. Zbůch do vlastnictví Obce Zbůch a pověřuje starostu obce podáním žádosti na Státní pozemkový úřad, pracoviště Krajský pozemkový úřad pro Plzeňský kraj a podpisem smlouvy o převodu
5. schvaluje bezúplatný převod pozemku parc.č. 1189/1 v k.ú. Červený Újezd u Zbůchu do vlastnictví Obce Zbůch. Zároveň pověřuje starostu obce podpisem Smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci a o zřízení věcného práva, na základě které bude převeden tento pozemek od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových do vlastnictví obce
6. schvaluje bezúplatný převod následujících staveb nacházejících se v k.ú. Červený Újezd u Zbůchu, které jsou v současné době zapsány na listu vlastnictví Obce Zbůch:
  - a) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1242/2, jako součást pozemku KN p.č. 1242/2,
  - b) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1244/2, 1244/5, jako součást pozemku KN p.č. 1244/2, 1244/5,
  - c) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1244/5, stavba je součástí pozemku 1244/2 a 1244/5,
  - d) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1245/2, jako součást pozemku KN p.č. 1245/2,
  - e) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1245/3, součást pozemku KN p.č. 1245/3,
  - f) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1245/7, součást pozemku KN p.č. 1245/7,
  - g) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1245/11, součást pozemku KN p.č. 1245/11,
  - h) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1247/2, součást pozemku KN p.č. 1247/2,
  - i) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1247/5, součást pozemku KN p.č. 1247/5,
  - j) stavba bez čp/če, jiná stavba, stavba stojí na pozemku KN p.č. 1249/5, součást pozemku KN p.č. 1249/5, neboť jak vyplývá z Usnesení Vlády České republiky č. 604 ze dne 9. srpna 2013, měly všechny shora uvedené stavby nadále zůstat ve vlastnictví České republiky, IČ 1-001, příslušnost hospodařit s majetkem státu Ministerstvo obrany, Tychonova 221/1, Hradčany, 16000 Praha 6, IČ 60162694, příslušnost k organizační složce právnické osoby Agentura hospodaření s nemovitým majetkem MO – Odbor územní správy majetku Praha, Hradební 772/12, Staré Město, 11005 Praha, IČ 60162694-001. Zároveň pověřuje starostu obce podpisem Souhlasného prohlášení o vzniku, změně nebo zániku práva AHNM č. 06 – 1/PLZ/2014
7. považuje námítku podanou dopisem č.j. 1114/2014 k zápisu z ustavujícího zasedání zastupitelstva obce, které se konalo 3. listopadu 2014, za oprávněnou. Z tohoto důvodu pověřuje starostu obce provedením opravy zápisu a to následovně :

K bodu 7 předmětného zápisu:

Stávající text: „ pan Václav Cvachouček nebyl 5 hlasy zvolen do funkce neuvolněného člena rady obce, přičemž výsledek hlasování byl následující: pro - 5, proti - 0, zdržel se hlasování - 11“

Nahradit textem: „pan Václav Cvachouček nebyl 10 hlasy zvolen do funkce neuvolněného člena rady obce, přičemž výsledek hlasování byl následující: pro - 5, proti - 0, zdržel se hlasování - 10“

Stávající text: „pan Vlastimil Dolejš byl 10 hlasy zvolen do funkce neuvolněného člena rady obce, přičemž výsledek hlasování byl následující: pro - 10, proti - 0, zdržel se hlasování - 5“

Nahradit textem: „pan Vlastimil Dolejš byl 10 hlasy zvolen do funkce neuvolněného člena rady obce, přičemž výsledek hlasování byl následující: pro - 10, proti - 5, zdržel se hlasování - 0“

tato oprava nemá vliv na výsledky voleb. Tímto se považuje zápis z ustavujícího zasedání zastupitelstva obce za správný a zastupitelstvo obce jej schvaluje

Ing. Jiří Hájek v.r.
starosta obce

Josef Skála v.r.
místostarosta obce

Již tradiční akce s názvem „Zpívání u radnice“ proběhla v pátek 19. prosince 2014 od 17 hodin před budovou radnice, na které vystoupili se svým programem žáci mateřské a základní školy pod vedením svých pedagogů. Akce byla zakončena ohňostrojem.

Jiří Hájek, starosta

NAŠI JUBILANTI

LEDEN

Emília Hirmanová
Miluše Denková
Věruška Volfová
František Bláha
Emil Hurt
Josef Pomajbík
František Liška
Jana Krieglsteinová

ÚNOR

Dagmar Bártová
Josef Šperl
Václav Zach
Josef Šlesinger
Jan Vochoc
Viliam Seriš
Josef Wagner
Emil Turek
Stanislav Šlajch
Jaroslava Laňová
Jindřiška Gruberová

BŘEZEN

Zdeněk Koubík
Věra Froschauerová
Josef Loužecký
Ladislav Vadlejch
Marie Šedivcová
Vlasta Mašatová
Milada Nosková
Libuše Salfická

Naše jubilanty uvádíme
od jejich 65. narozenin
(poznámka redakce)

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV OBCÍ 10. - 11. 10. 2014

1 ODS - Neubauer Rudolf	184	hlasů
1 ODS - Mgr. Kašpírková Marie	187	—"
1 ODS - Špendlová Iva	151	—"
1 ODS - Klečková Olga	106	—"
1 ODS - Stöckelmayer Martin	105	—"
1 ODS - Hájek Zdeněk	142	—"
1 ODS - Bezděk Daniel	133	—"
1 ODS - Bořík Václav	78	—"
1 ODS - Hofman Jan	81	—"
1 ODS - Sojka Jan	122	—"
1 ODS - Kašpar Tomáš	62	—"
1 ODS - Hubený Jindřich	64	—"
1 ODS - Mgr. Fryčová Lucie	90	—"
1 ODS - Fremund Michal	69	—"
1 ODS - Kořínek Josef	47	—"
2 SNK - Ing. Hájek Jiří	388	—"
2 SNK - Skála Josef	434	—"
2 SNK - Ing. Klečka Aleš	354	—"
2 SNK - Spiller Richard	296	—"
2 SNK - Dolejš Vlastimil	289	—"
2 SNK - Bc. Bacíková Naděžda	340	—"
2 SNK - Šlauf Josef	384	—"
2 SNK - Mgr. Kleistnerová Ivana	291	—"
2 SNK - Vanková Ivana	361	—"
2 SNK - Mgr. Langmaierová Kateřina	314	—"
2 SNK - Václavová Martina	344	—"
2 SNK - Štengl Luděk	320	—"
2 SNK - Valenta Zbyněk	253	—"
2 SNK - Šiman Miroslav	324	—"
2 SNK - Ing. Hodan Josef	239	—"
3 KSČM - Bláha František	86	—"
3 KSČM - Birnbaumová Helena	65	—"
3 KSČM - Leváková Božena	49	—"
3 KSČM - Bureš Josef	59	—"
3 KSČM - Pluhař Marek	73	—"
3 KSČM - Čížek Jaroslav	45	—"

4 PSaBŽvO - Bayerová Lydie	297	—"
4 PSaBŽvO - Ing. Psutka Pavel	63	—"
4 PSaBŽvO - Cvachouček Václav	218	—"
4 PSaBŽvO - Ing. Melčová - Bočanová Pavlína	257	—"
4 PSaBŽvO - Tesařová Marcela	210	—"
4 PSaBŽvO - Psutková Kamila	193	—"
4 PSaBŽvO - Bednár Luděk	188	—"
4 PSaBŽvO - Bayer Vlastimil	183	—"
4 PSaBŽvO - Faitová Margita	156	—"
4 PSaBŽvO - Kubischová Alena	160	—"
4 PSaBŽvO - Pfeifer Kurt	156	—"
4 PSaBŽvO - Stránská Jiřina	138	—"
4 PSaBŽvO - Kovařík Miroslav	142	—"
4 PSaBŽvO - Šamberger Miroslav	191	—"
4 PSaBŽvO - Pfeifer Karel	136	—"

ZVOLENÍ ZASTUPITELÉ OBCE ZBŮCH NA OBDOBÍ 2014 - 2018

1 ODS - Mgr. Kašpírková Marie	2 SNK - Dolejš Vlastimil
1 ODS - Neubauer Rudolf	2 SNK - Bc. Bacíková Naděžda
2 SNK - Skála Josef	4 PSaBŽvO - Bayerová Lydie
2 SNK - Ing. Hájek Jiří	4 PSaBŽvO - Ing. Psutka Pavel
2 SNK - Šlauf Josef	4 PSaBŽvO - Ing. Melčová - Bočanová Pavlína
2 SNK - Vanková Ivana	4 PSaBŽvO - Cvachouček Václav
2 SNK - Ing. Klečka Aleš	4 PSaBŽvO - Tesařová Marcela
2 SNK - Spiller Richard	

PODĚKOVÁNÍ

Jménem kandidátky č. 4 - Pro spokojený a bezpečný život v obci bychom chtěli velice poděkovat všem svým voličům za podporu, kterou jste nám věnovali. Při stávajícím složení zastupitelstva obce je jasné, že bude téměř nemožné uskutečnění všech bodů z našeho programu. Přesto vám chceme slíbit, že se pokusíme aspoň některé body z volebního programu v zastupitelstvu prosadit.

*Za zvolené kandidáty PSaBŽvO
P. Melčová Bočanová*

18. SETKÁNÍ HORNICKÝCH A HUTNICKÝCH MĚST A OBCÍ - ČESKÝ KRUMLOV 2014

Ve dnech 26. - 28. září se konalo v jihočeském městě každoroční Setkání hornických a hutnických měst a obcí. V pořadí šlo již o 18. setkání zájemců o hornickou historii a tradice. Celá akce byla uspořádána v rámci Svatováclavských slavností v Českém Krumlově.

Bohatý program byl zahájen v odpoledních pátečních hodinách a většina kulturních akcí se konala v zahradách pivovaru Eggenberg. V podvečer přivítal všechny účastníky starosta města Mgr. Dalibor Carda a poté pokračovala hudební produkce.

Většina hornických spolků, měst a obcí, včetně zástupců obce Zbůch, dorazila až na celodenní sobotní program. Již od ranních hodin bylo celé město zaplněno účastníky setkání ve slavnostních hornických uniformách. Kromě hornických slavností se ještě na náměstí konal Mezinárodní folklorní festival. Před polednem proběhlo přivítání primátorů, starostů a předsedů spolků a předání pamětních plaket. Odpoledne se uskutečnila hlavní část sobotního programu, slavnostní průvod městem. Za obec Zbůch se účastnili průvodu Jakub Bacík, Zdeněk Bacík a paní Věra Tomášková.

Trasa průvodu, čítající více než 900 lidí oblečených převážně ve slavnostních a historických hornických uniformách, vedla z Horní

ulice, přes Náměstí svornosti, dále se klikatila úzkými uličkami, až pod hradem na kopci dospěla zpět na nádvoří pivovaru Eggenberg. Zde byly jednotlivé obce a spolky samostatně představeny a každému připnuta na vlaj-

ku památné stuh. Celou trasu lemowały zástupy turistů, pro které byl průvod zpeštěním návštěvy historického města. Následovalo pomyslné předání štafety městu Havířov, kde se bude v příštím roce konat další ročník. Poté pokračoval kulturní program vystoupením hornických kapel a pěveckých sborů. Večer byl zakončen předáváním cen Český permon.

Během akce bylo možné také navštívit grafitový důl a muzeum vltavinů ve městě.

Doufám, že v příštím roce bude reprezentovat naši obec více zájemců o její hornickou historii. Bez černého zlata, které se u nás těžilo, by Zbůch nevyrostl do dnešní podoby a jednalo by se o malou zemědělskou ves a naši otcové, dědové, pradědové ... by do Zbůchu nikdy nepřišli.

SOKOL DĚTEM

Sobotní odpoledne dne 27. září 2014 patřilo ve Zbůchu dětem. Členové TJ Sokol ve Zbůchu a zastupitelé za Věci veřejné, pro ně uspořádali sportovní odpoledne na sokolském hřišti u základní školy. Děti plnily různé disciplíny, za které pak obdržely odměny. Mohly si vyzkoušet svoji šikovnost při jízdě na kole, tříkolce či koloběžce, skákání v pytlicích, hod na cíl, chůze po laně či střelbu ze vzduchovky. Největší lákadlo pro děti bylo bludiště

sestavěné z papírových krabic, které bylo neustále v oběhu.

K úspěchu celé akce přispělo nejen krásné počasí, ale i upravené hřiště, jehož údržba stála hodně sil a času všech pořadatelů. Poděkování patří paní Eggermayerové, která každoročně podporuje naše akce, obci Zbůch za sekání trávy a Základní škole Zbůch za vstřícnost a podporu.

*Bayerová Lydie
Starostka TJ Sokol Zbůch*

VÝLET NAŠICH SENIORŮ DO SOUSEDNÍHO, KARLOVARSKÉHO KRAJE

V letošním roce vedení Svazu důchodců a Svazu postižených civilizačními chorobami ve Zbůchu pořádalo dva celodenní autokarové zájezdy po Českých krajích. Tím prvním byl v červnu výlet na Šumavu, do její jihočeské části, konkrétně do oblasti Lipenské přehrady, kde jsme navštívili místní turistickou atrakci – Stezku v korunách stromů

a v Českém Krumlově muzeum voskových figurín. Tou druhou akcí byl na konci léta, ve čtvrtek, 18. září výlet do sousedního, Karlovarského kraje. Do světově známých Mariánských Lázní a na zámek Kynžvart. V turistických průvodcích je např. psáno toto: Kdo byl v Paříži a neviděl Eiffelovu věž, jako když nebyl v této evropské metropoli. Něco

podobného platí i pro výše zmíněné lázně. Proto první naší cestou po příjezdu byla příjemná procházka po lázeňském parku s cílem na kolonádě a její zpívající fontánou.

Měli jsme štěstí, že v tento dopolední čas jsme si poslechli známou skladbu od Petra Iljiče Čajkovského – koncert č. 1 b moll pro klavír a orchestr opus č. 23. Na druhou stranu jsme byli nepříjemně překvapeni, že byla fontána obklopena menším počtem turistů a lázeňských hostů oproti minulým letům. Dalo se to vysvětlit několika důvody: že byl téměř konec lázeňské sezóny, že v dopoledních hodinách pacienti ještě nemají za sebou veškeré procedury a též úbytkem ruských turistů a pacientů, díky kurzu jejich rublu.

Po této kulturní vložce jsme pokračovali lanovkou nad město, kde vedle hotelu Krakonoš

jsme si prohlédli zajímavý areál miniatur – Bohemium, kde na nemalé ploše je k vidění přes 60 významných stavebních i technických památek ČR v poměru 1 : 25.

Po obědě v hotelu Hubertus na okraji lázní v Kynžvartě jsme si prohlédli místní zámek a přilehlý park, kde po revolučním roce 1848 zde trávil chvíle volna kníže Klemens Wenzel Lothar Metternich.

A kam plánujeme v roce 2015 místní senioři svůj příští výlet? Láká je už teď putování opět po Karlovarském kraji, přímo do jejich centra, kde chtějí mj. navštívit Vánoční dům na okraji Karlových Varů a určitě si k tomu naplánují i návštěvu hradu v nedalekém Lokti. Neláká i Vás tato jejich nabídka ?

*Za všechny účastníky výletu
– Rudolf Hrdlička*

...ZA „POHÁDKOVÝM“ VÁCLAVEM CHALOUPKEM

Přírodovědný kroužek při Základní škole ve Zbůchu

Další naší vycházkou byl v neděli, 19. 10. 2014 výlet na hájovnu k panu Václavu Chaloupkovi.

Autor známých televizních večerníčků nám představil své dva vlky Žolíka a Flíčka, kteří se v roce 2003 představili v České televizi pod názvem – Bráškové. Dnes to jsou dva velcí, statní vlci, kteří už patří k této hájovně na okraji rokycanského okresu a jsou pochopitelně miláčky celé jeho široké rodiny. Děti se ptaly na různé otázky, většinou související na všechna

zvířata, která se objevila na televizní obrazovce. A tak nechyběla zmínka např. o natáčení večerníčků s vydrýskem, který není na Šumavě u Turnerovy chaty, jak si většina z nás myslí, ale dnes žije na druhé straně Šumavy v Bavorsku. Bohužel, v době naší návštěvy přímo v sousedství hájovny probíhala těžba dřeva a tak pan Chaloupek a především jeho vlci nebyli klidní díky hluku těžkých strojů.

Na závěr naší návštěvy pan Václav Chaloupek podepisoval knihy i fotografie s vlky.

*Mgr. Irena Svobodová
vedoucí Přírodovědného kroužku při ZŠ ve Zbůchu*

RETROSPEKTIVY ZBŮCHU – ING. JAN HOŠEK

RADOSTI A STRASTI MÉHO DĚTSTVÍ – II. 9. ČÁST

Naše školní léta byla neodmyslitelně provázána i masivním rozvojem nové techniky. Není snad generace, která by jako ta naše zažila tak velký skok v poznání lidstva. Od valchy a necek k automatickým pračkám, mobilním telefonům, moderním počítačům a dokonce až k letu na měsíc.

To všechno se událo za našeho života. Bylo to pro nás tenkrát zvláštní a neobvyklé, něco s čím jsme se nikdy předtím neměli možnost setkat a o čem jsme až dosud věděli jen z doslechu. Prvním takovým divem té doby, o které vám chci dnes vyprávět, byla televize. Zkušební vysílání sice začalo už 1. května 1953, avšak skutečný rozmach televizní zábavy ve skutečnosti nastal, až mnohem později. Z kroniky obce Zbúchu roku 1956, tedy tři roky po zahájení zkušebního televizního vysílání, mimo jiné vyplývá, že v obci tehdy bylo pouze sedm televizorů. Toto číslo se do konce roku 1957 zvýšilo na 13. Z kroniky vyplývá i další údaj svědčící o tom, že zde v té době bylo celkem 36 osobních automobilů. Ve vztahu k zahájení televizního vysílání bych chtěl nejdříve vzpomenout na našeho bývalého souseda Václava Bradu, se kterým jsem vás již seznámil v kapitole o ulici Na Pomezí. Už sice dávno odpočívá svůj věčný sen, avšak i přes to si dodnes vzpomínám na jeho slova. Když jsme s napětím sedávali u rozhlasových přijímačů a poslouchali vzrušující sportovní přenosy, kterými nám reportéři Stanislav Sigmund a Rudolf Galo přibližovali atmosféru fotbalových a hokejových utkání, Václav Brada vždycky říkával: „Je to pěkné, ale kdybychom to tak ještě mohli vidět.“ A dočkal se. Jen málokdo z dnešní generace si dokáže představit to napětí, ten zvláštní a nevyslovitelný pocit, když se na maličkém obrazovce, umístěné v neobyčejně velké bedně s honosným nápisem „Mánes,“ objevily první obrázky s hokejisty či krasobruslaři. Na film jsme si mohli zajít do kina. Vidět však na vlastní oči něco, co se v té chvíli děje daleko ve světě, bylo pro nás cosi neuvěřitelného. Naše rodina tenkrát nepatřila k těm vyvoleným a v celé části Zbúchu, kde jsem s rodiči žil, byly televizory jen tři. Jeden z nich měl soused Josef Černý, druhý byl u kamaráda Honzy Rádla a ten třetí měl Zdeněk Telín, zeť Václava Brady. Někdy se mi poštěstilo, že mne některý z mých kamarádů večer pozval a musím se s odstupem času přiznat, že jsem jim tenkrát docela záviděl. Zejména proto, že měli najednou celý svět neobyčejně blízko. Když v roce 1947 psala mamincina sestra z USA, že mají televizi a dokonce barevnou, bylo to něco imaginárního, co jsem si vůbec nedokázal představit. Teprve teď, když jsem viděl tu kouzelnou bedýnku na vlastní oči, jsem v celém rozsahu pochopil význam tohoto vynálezu.

Potom, tuším, že to bylo v roce 1958, si Telínovi nadělili na vánoce tranzistorové rádio. Myslím, že bylo úplně první, nebo alespoň jedním z prvních, ve Zbúchu vůbec. Pamatuji se na ně, jako by to bylo včera. Bylo z umělé hmoty, krémovo - červené a stálo tehdy neuvěřitelných dvě stě čtyřicet korun, což byla asi čtvrtina průměrného platu pracujícího člověka. Ještě před několika dny mi připadalo nemyslitelné sedět venku a poslouchat rádio, ke kterému nevede žádná elektrická přípojka ani v něm nesvítí žádné elektronky. Připadal jsem si přitom jako ve vědecko-fantastickém filmu. Co mne však překvapilo ještě daleko více, když jsem v roce 2011 na vlastní oči viděl, že Telínovi to rádio ještě stále mají. Potvrzuje to starou pravdu, že o věci lehce nabytý člověk lehce přijde a zase naopak. Technika však nezasáhla jen do oblasti rozhlasu a televize, ale zanedlouho se dostala i na silnice. Do té doby jezdily kromě automobilů předválečné výroby převážně Tudory, sem tam se objevila i Škoda 1201 Sedan nebo Kombi a to bylo asi tak všechno. Ředitelé dolů a příslušníci státní bezpečnosti jezdili Tatraplánem z kopřivnické Tatry, což ovšem bylo vozidlo pro širokou veřejnost naprosto nedostupné. Jednou za čas přijel k Mlynaříkům nějaký příbuzný z Karlových Varů s anglickým Hillmanem, avšak toho člověka jsme nepočítali k normálním smrtelníkům. Pod vlivem školní ideologie jsme ho hned zařadili mezi kapitalisty, čemuž díky své zakulacené postavě a neodmyslitelnému doutníku, plně odpovídal.

Prvním průkopníkem automobilové techniky u nás byl pan Šilhavý z Lomené ulice č. p. 115, který jednoho dne přijel s novým vozem so-

větší výroby značky „Poběda,“ což přeloženo do češtiny, znamenalo vítězství. Bylo to na tehdejší poměry opravdu pěkné auto béžové barvy s velkým vnitřním prostorem a do kulata tvarovanou zadní částí karosérie, jak můžete vidět na následujícím ilustračním snímku. Vždycky když vyjel, byli jsme jako u vytržení a zbožně jsme sledovali, jak se majestátně vznášá po silnici. Ostatní auta vypadala vůči tomuto jako chudí příbuzní.

Nová éra československého automobilového průmyslu začala až o nějaký týden později. Pro dnešní generaci, která je zvyklá na přeplněné autosalóny, to musí být zvláštní a nepochopitelná doba. Z brány mladoboleslavské automobilky vyjízděly již v roce 1955 nové Spartaky, které však byly převážně na poukazy a jejich získání bylo podmíněno dlouhým a trpělivým čekáním.

Nebyl to žádný zázrak techniky, řazení bylo pod volantem a na zadní sedadlo se lezlo předními dveřmi. Proti svým předchůdcům však byl přece jen dokonalejší. V roce 1957 se již také úspěšně rozvíjely Sazka a Sportka a vůbec se na dosud zaběhnutém způsobu života, začalo mnoho měnit. Pamatuji se na ten den, jako by to bylo včera. Stáli jsme u silnice před vraty Rádlovic domu, kde tenkrát rostla velká hruška „máslovka.“ Je to zvláštní, avšak i dnes po více než padesáti letech cítím na jazyku charakteristickou chuť jejich plodů. Opravdu připomínaly máslo a mohu vás ujistit, že dnes už nikde nic podobného neroste. S těmito hruškami ostře kontrastuje dnešní ovoce bez barvy, chuti a zápachu, dovážené z jižních zemí. Vraťme se však do toho dne, kdy jsme netrpělivě sledovali silnici vedoucí od Plzně, po níž zezdola od konzumu pomalu přijížděl hráškově zelený Spartak, který řídil otec Honzy Rádla. Myslím, že to byl jeden z prvních Spartaků ve Zbúchu vůbec. Celá rodina mu mávala v ústrety a měli z toho nového auta neskrývanou radost. Spartak v té době nebyl jen obyčejným autem, byl to také výraz jakéhosi imaginárního blahobytu.

Když hovořím o nové technice, nemohu vynechat prání prádla. Z raného dětství pamatuji, jak maminka drhla prádlo na valše v neckách, pokud jsem s nimi zrovna nejezdil po rybníce Schützenteech. Ve vodě bylo nastrouháno „jádrové“ mýdlo a na máchání se používal modrý prášek, který se prodával pod obchodním názvem „Šmolka.“ Jednoho dne však tatínek do tohoto stereotypu rázně zasáhl a přivezl od nějakého truhláře ze Staňkova zázrak techniky, dřevěnou pračku, tak zvanou „miklačku.“ Byla to půlkruhová hráškově zelená nádoba na dřevěných nohách, do níž zapadalo těleso podobného tvaru, uložené na čepch. „Miklačka“ na následujícím ilustračním snímku je oproti té naší kovové. Mezi obalem pračky a tímto tělesem, po jehož obvodu byly upevněny latky trojúhelníkového profilu, byla mezera velká několik centimetrů. V této mezeře bylo prádlo, které se pralo tím, že se pohybovalo pákou horního tělesa doprava a doleva, proto se tomu říkalo „miklání.“ Ve spodní části obalu byla dřevěná zátka na vypouštění vody. Protože v domě tehdy nebyla prádelna a prádlo se pralo v kuchyni, vytahování zátka a chytání vody do vědra bylo velkým uměním. Zejména, když tam bylo vody více. Vyprání prádla v této pračce bylo skoro stejně fyzicky náročné jako prání na valše. Pro maminku to však bylo přece jen výhodnější, protože pákou pračky pohyboval tatínek, zatímco s valchou zápasila maminka sama.

O nic lehčí nebylo ani ždímání. Kroutit prostěradlo nad neckami bylo mnohdy nad lidské síly. Z té doby pamatuji první mechanickou

ždímačku, kterou tatínek jednoho dne přivezl domů. Byl to stojan se dvěma gumovými válci, které se roztáčely klikou. Vzdálenost válců byla nastavitelná podle tloušťky prádla. Prádlo se vložilo mezi válce a točením klikou se dostalo na druhou stranu. Přístroj to byl ještě nedokonalý, protože vyždímaná voda tekla rovnou na podlahu. Teprve později byla tato ždímačka doplněna plechovým korýtkem. Problém prání v naší rodině vyřešila jednou provždy až teta Marie, sestra mé maminky, která k nám přijela v roce 1956 na návštěvu z USA. Jela do Prahy do Darexu a koupila tam za dolary elektrickou pračku značky Alba-Gygnus. Pračka byla oválná s porcelánovým šnekem, v levé části měla pod víkem i odstředivku a spouštěla se bakelitovou páčkou. Doprava běžela pračka, doleva odstředivka a uprostřed bylo vše vypnuté. To jsem si nemohl nechat ujít a tak zatímco rodiče vkládali a vyjímali prádlo, já jsem seděl vedle pračky na malé stoličce, kterou mi kdysi vyrobil truhlář pan Vicher, a obsluhoval jsem páčku. Sousedé se na to chodili dívat jako na zázrak techniky. Občas, když se prádlo dalo do odstředivky nesouměrně, nastal hrozný rachot a pračka se musela vypnout. Ale ani to nám nemohlo pokazit radost. Často přemýšlím, co by asi maminka říkala, kdyby viděla dnešní automatické pračky. Žili jsme však v jiné době a řešili jsme úplně jiné problémy, než je tomu dnes.

Abych žádný z těch problémů nevynechal, chtěl bych v neposlední řadě popsat i tehdejší techniku chlazení. Tenkrát v celém domě nebyla ani jediná lednička a tak prostě a jednoduše maminka vyběhla každý den ráno nakoupit do konzumu a z toho co nakoupila, také hned uvarila. Jídlo se snědlo týž den a to, co zbylo od oběda, nechalo se stát na plotně a bylo to i k večeri. V zimě to bylo jednodušší. Co by se mohlo zkazit, dalo se za okno. V létě se maso, nakoupené v pátek k nedělnímu obědu, dalo do sklepa pod síto. Když bylo velké vedro i do vody s trochou octa. Máslo se dávalo rovněž do sklepa a do vody. Dnes v době, kdy si můžete koupit lednici v každém druhém obchodě, to někomu může připadat směšné. Lednice pro domácnosti však přišly až mnohem později a věřte, že stálo hodně úsilí přemluvit vedoucího Kovomatu, aby vám jí nechal. Žadatelů totiž bylo mnohonásobně více, než samotných lednic. Myslím, že dnešní děti by v té době nebyly schopny vůbec žít. Bez televize, bez

počítače, bez mobilního telefonu, bez funkčních pohyblivých hraček, bez umělých hmot. Telefon mělo doma jen několik šťastlivců a pro ostatní byla veřejná telefonní stanice na Místním národním výboru. I přes to jsme prožili mnohem pestřejší dětství než dnešní děti a byli jsme v něm tak nějak šťastnější.

Nová technika pronikla i do zemědělství. Pamatuji, jak jsem se jako malý chlapec učil dělat u svého strýce v Úbočí na Domažlicku povřísla, kterými se svazovaly snopy. Strýc pole pokosil, povřísl se svázaly snopy a na poli se postavily panáky. Když obilí uschlo, vymlátilo se na mlátě ve stodole cepem. Pro děti z města to byla jen husitská zbraň, avšak záhumenkáři si většinou nemohli mlátičku dovolit. Potom však přišel žací stroj a nakonec i samovaz, který vázal snopy sám. Panáky se však musely na poli stejně postavit a v té době byly společně s topolovými alejemi neodmyslitelnou součástí české krajiny. Když obilí uschlo, vozilo se k mlátičce. O tom, co je to kombajn, neměl v té době nikdo ani potuchy. Pokaždé, když se léto překlono do druhé poloviny, byla to pro nás jedna z posledních prázdninových radostí. Celý rok jsme se už dopředu těšili, až se za Cvachoučkovice, jak se tomu místu tehdy říkalo, objeví mlátička, ke které začnou družstevní žebříňáky tažené koňmi, svázet bohaté snopy obilí. Bylo to na konci dnešní Baarovy ulice, naproti domu č. p. 509, jehož majitelkou je paní Anna Pokorná. Na polích, která vydala letošní úrodu, zůstala jen holá strniště s neopakovatelnou vůní čerstvé oranice. Věděli jsme, že nebudeme trvat dlouho, kdy se budou nad našimi hlavami vznášet v chladném podzimním větru papíroví draci. To bych však předbíhal událostem, protože předseda zbušského JZD Václav Cvachouček ještě zatím organizoval žně na zadýchaném „Manetu“ se zvláštní trubkou, která se rozezvučela až po stisknutí gumového balónku. Dnes s odstupem času musím říci, že i on neodmyslitelně patřil k místnímu folklóru. Do funkce předsedy JZD byl zvolen 27. ledna 1956. My jsme zatím s potěšením sledovali, jak přímo před našima očima přibývá stoh zlaté vonící slámy, z jehož vrcholu budeme zanedlouho odvážně skákat, budeme v něm budovat bunkry a podzemní chodby, neopakovatelná místa našich klukovských her. Občas jsme se odvážně posa-

dili na zadní část oje některého z koňských povozů, za což jsme si tu a tam vysloužili svihnutí bičem od některého z družstevníků. A vůbec jsme měli z celého toho hemžení kolem nás upřímnou radost. Jediný mechanizovaný přepravce, traktorista Karel Křišťan, který předtím posekal pole samovazem, odvážel pytle naplněné obilím do družstevních sýpek a za povozy zůstávala jen holá strniště. Stejně tak se nám nezdálo ani o kombajnu na dobývání brambor. Ty prostě Mikuláš Pleizner vyoral „čertem“ taženým koňmi a my jsme je posbírali do drátěných košů.

Když v zimě napadl sníh, nejezdily po silnicích sypače, ani nikdo nevěděl, co je to sůl. Prostě jelo pomalu nákladní auto a z něho dva lidé rozhazovali po silnici škváru. Ten, kdo tuhle „technickou revoluci“ na vlastní kůži neprožil, nedokáže pochopit tu radost, když se rozzářila televizní obrazovka a pohybovaly se po ní postavičky, radost mé maminky, když se u nás doma poprvé rozběhla elektrická pračka s odstředivkou, radost lidí, kteří již nemuseli roztáčet auto klikou. Byla to opravdu krásná doba a já jsem šťasten, že jsem u toho byl.

Jedním z míst, které se bezprostředně prolínají s mým dětstvím ve Zbúchu, a které také souvisí se zaváděním nové techniky, je zbušské nádraží. Když jsem byl ještě v kočárku, vozil mne sem dědeček „pouívat se na mašinky“ a tak jsem od raného dětství žil v domnění, že až vyrostu, budu zcela jistě strojuvůdcem. Protože historie se opakuje, i já jsem na Zbušské nádraží často brával svého vnuka. Když pan Stumpf předělával můj kočárek na nákupní vozík a já jsem začal sám chodit, často jsem cestoval s maminkou do města. Tím městem tehdy byly Nýřany. Byly větší než Zbúch, dostalo se tam více koupit a hlavně tam byla lékárna, kterou moje maminka potřebovala nejčastěji.

Pro mne ovšem bylo nejzajímavější hračkářství u Bayerů, o jehož návštěvu jsem se nenechal nikdy osídit. Mohli jste ho najít na hlavní ulici vlevo ve směru k Blatnici, nedaleko železničního přejezdu. Pamatuji si, že jednou tam měli auto, asi půl metru dlouhé, které mělo naložené klády. Byly to kmínky smrků včetně kůry, klanice byly spojené stříbrnými řetízky a celé to auto vypadalo vskutku báječně a věrohodně. Dlouho jsem mamince nemohl odpustit, že mi ho nekoupila. A nesmířil jsem se s tím vlastně nikdy, protože kdykoli jdu kolem toho domu, pokaždé si na to auto vzpomenu.

V době, kdy jsem začal s maminkou jezdit do Nýřan, tahaly vlaky parní lokomotivy. Současná nádražní budova ve Zbúchu ještě nestála a jízdenky jsme kupovali v domku za tratí. Stával asi tak na úrovni dnešních schodů, vedoucích z Nádražní ulice na nástupiště. Když jsme chtěli koupit jízdenky, museli jsme přejít trať. Stavba stávající nádražní budovy byla zahájena až v září 1949, kdy mne bylo tři, a půl roku. Do užívání byla předána v říjnu 1951. Do projektu nové nádražní budovy byl zahrnut i malý byt pro výdejce jízdenek, kam se nastěhovala rodina Šámalova. Pamětníci mi jistě dají za pravdu, že pan Rudolf Šámal byl po dlouhá léta dobrou duší tohoto nádraží. Budova byla v naprostém pořádku, vyzdobená květinami a byly tam dokonce funkční WC. Čekárna byla prostorná, s dostatečným počtem lavic a s jízdními rády pro celou republiku. V zimě zde sálala velká kamna, takže uvnitř bylo příjemné teplo. Lavičky stály také venku a cestovat v té době ze zbušského nádraží, představovalo opravdovou radost. Kromě toho byl pan Šámal velmi komunikativní, takže se s ním dalo hovořit o všem od politiky až po sport. Jízdenky byly tenkrát z tvrdého kartonu a ten, kdo jel do stanice Plzeň – jižní předměstí, obdržel jízdenky s červenými pruhy na horním a dolním okraji. Cesta do Plzně na hlavní nádraží stála dvě koruny a šedesát haléřů, na Jižní předměstí dvě koruny a čtyřicet haléřů a cesta do Nýřan osmdesát haléřů.

K tomuto nádraží mám nostalgický vztah i z jiného důvodu. Dne 23. července 1969 tady na jedné z laviček pod oknem čekárny zemřel můj tatínek. Kojzarovy, kteří ve službě vystřídalí rodinu Šámalů, jsem sice znal z dřívější doby, avšak jako na zaměstnance železnice si na ně již nepamatuji. Působili tam v době, kdy už já jsem ve Zbúchu trvale nežil. Máme-li hovořit o kultuře cestování, stačí se podívat na současný stav nádražní budovy a hned uvidíte, jak na tom zbušská kultura ve skutečnosti je. Ještě, že se toho nedožil pan Šámal a také ti, kteří pro které kdysi Zbúch býval více, než jen místem k bydlení. Máme-li být upřímní, při pohledu na zbušské nádraží dnes, mne mrazí v zádech. Budova uzavřená, zatlučená okna, žádná lavička, takže si není kam sednout. Jízdní řád většinou poničený a co

je nejhorší, žádné informace. Pan Šámal nám vždy ohlásil případné zpoždění. Nyní stojíte na mrazu, a když vlak ve stanovenou dobu nepřijede, nevíte, zda se objeví za hodinu, či zda to bude vůbec, takže nemůžete ani na chvíli odejít. Hodně našich turistických padesátek končilo ve Zbúchu a věřte, že je snadnější padesátku ujít, než čekat ve Zbúchu v zimě na vlak. Zejména poté, co zavřeli restauraci v bývalém kulturním domě. Marne přemýšlím, co se to s námi vlastně stalo, vždyť je to úplná devastace nejen materiálních ale i duchovních hodnot. Vzpomínám si na to nadšení, s jakým byla tato budova vystavěna, na slávu, se kterou byla otevřena, na všechny ty kterým poskytla azyl před deštěm a mrazem. Stav zbúšského nádraží jako by korespondoval se stavem dnešní společnosti.

Tady už moje vyprávění o zavádění nové techniky i o zbúšském nádraží končí. V příští části společně navštívíme zbúšské obchody, obchůdky a pohostinství a vzpomeneme na lidi, kteří v nich kdysi prodávali. Kdo z pamětníků by rád nevzpomněl na dózy s barevnými bonbóny, které se nabíraly lopatkou do kornoutů, na pendreký a mejdlíčka, i na první nanuky. Těším se na další shledání s vámi.

NABÍDKA AKCÍ BĚHEM 1. ČTVRTLETÍ 2015

17.1. Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015

Slavnostní a velkolepé zahájení – společné průvody do centra města, hlas zvonů, spousta zábavy a mnohá překvapení,
www.plzen2015.cz

26.1. Setkání se Zdeňkem Troškou a premiéra filmu Babovřesky 3

19.00 hod. - kinosál v Horšovském Týně

26.2. Městský ples od 20.00 hod. v KD ve Stodě

3.2. Setkání na hranici u příležitosti 25. výročí otevření státní hranice v Železně Rudě – Alžbětíně od 13.30 hod.

7.2. Kitfest 2015 – soutěž, výstava a modelářská burza v KD ve Stodě od 8.00 – 16.00 hod.

14.2. Masopustní průvod městem a vepřové hody

ve Stodě od 14 hod. od radnice

21.2. Masopust ve Zbúchu

VÝLOV RYBNÍKU FULÍN NA SULKOVĚ

K podzimu neodmyslitelně patří i výlovy rybníků, které jsou tradičním vyvrcholením rybářské práce. Ty nejznámější výlovy jsou na jihu Čech, především pak na Třeboňsku, kde se v letošním roce lovil např. rybník Svět a i ten největší – Rožmberk s rozlohou 647 ha.

Takovou trešničkou na dortu pro rybáře z Českého rybářského svazu – MO Líně je vždy výlov rybníka Fulín na Sulkově.

Rybáři nejdříve plnili do sítí kapry a další druhy ryb, které postupně putují do kádí a pak na autech až do sádek a jednotlivých sportovních rybníků.

Práce přímo v rybníce, kde jedna parta v hlubokém bahně táhne síť k břehu do čím dál menšího kruhu, je tou největší dřinou.

Letos byla jejich práce „okoreněna“ o odchyt bobra evropského, který se pravděpodobně dostal do tohoto rybníka proti proudu potoka. Samotný odchyt bobra trval více jak dvě hodiny, protože se ho rybářům nedařilo stále odchytit. Tím šťastlivcem byl nakonec mladý rybář Denis Mrázek, který téměř 40 kg těžkého bobra dostal pomocí lodičky a saku na břeh. Odtud puto-

val do předem připravené bedny a celý vzácný náklad si odvezl vedoucí Záchrané stanice živočichů v Plzni, pan Karel Makoň.

Pro úplnost je potřeba doplnit článek o tyto informace:

K 3 - 3800 ks - 3.990 kg

Okruh 1 - 10.000 ks

Za všechny přítomné – R.Hrdlička

PŘEDVÁNOČNÍ POCHOD

se dožil třiatřicátého výročí, v lidském životě se tomuto věku říká „Kristova léta“. Stalo se tak dne 13. prosince 2014, kdy po třech trasách došlo tradičně do Zbúchu, kde byl cíl všech jeho ročníků 126 turistů. Do restaurace V Cihelně přicházeli po 36 km dlouhé trase z Přeštic od žst., po dvacetikilometrové z Merklína od hotelu Kohout a po čtrnáctikilometrové z návsi v Černotíně. Z tohoto počtu bylo 8 organizátorů z Klubu českých turistů – odbor Líně: V. Straka, V. Míka a J. Vostárek ze Zbúchu, K. Lukáš, I. Pěček a Ing. A. Poláková z Líně a z Tlučné manželé J. a O. Horských.

Naposledy byly na dvě kratší trasy vypraveny, tentokrát až z Plzně – Nové Hospody dva spoje smluvního autobusu. Důvodem byly již druhým rokem nerentabilní finanční náklady. Přitom snahou organizátorů v obou posledních ročnících Předvánočního pochodu bylo, aby turisté měli možnost se dostat do míst a na turistické trasy odkud a kudy žádné akce nejsou pořádány. To například v cíli ocenil Pavel Hanuš z KČT odboru Plzeň

– Bolevec. Škoda, záměr se nevydařil. Turisté vycházející z Přeštic měli možnost si prohlédnout v Příchovicích v zahradě č.p. 166 a před kapličkou sv. Anny betlém paní Jiřiny Andrlíkové. Účastníci ze všech tří tras mohli vystoupit na rozhlednu Křížový vrch a doplnit zde svoji sbírku o originální razítko, turistické známky, kartičky, vizitky, pohledy apod. V cíli každý účastník pochodu kromě Pamětního listu se zimním pohledem ze Zbúchu, na zříceninu hradu Radyně, byl odměněn vánočním sáčkem s PF 2015 a oplatkou. Zde si též měli možnost zakoupit turistickou kartičku vydanou obcí Líně. I když předpověď počasí nebyla příliš optimistická, opak byl pravdou. Bylo krásné, slunečné počasí s teplotou až 10°C. V cíli kladně hodnotili kromě něho i výběr tras pochodu a prozačené úspechy vlastním značením. Na závěr pochodu byli tradičně oceněni nejmladší, nejstarší a nejvzdálenější účastník, kteří obdrželi knihy a cykloturistické potřeby věnované paní Stanislavou Egermayerovou ze Zbúchu a panem Ladislavem Pakandlem z Líně. Tím nejmladším byl Jeníček Duffek z Turistického oddílu mládeže Borovice v Chotěšově, nejstarší by-

la paní Olga Protivinská z Odboru KČT Líně a nejvzdálenějšími byli dokonce shodně dva turisté z SSK Ostrava – Vítkovice Herbert Schenker a Jiří Bartoň a po dohodě s nimi pak byl oceněn ten druhý jmenovaný. Z celkového počtu pochodníků se nejvíce organizovaných turistů zúčastnilo z pořádajícího a z odborů KČT Dobruška a Chotěšov. Z posledně jmenovaného nás nejvíce potěšila účast 18 – ti členného kolektivu TOM Borovice.

Pro nás tři zbúšské organizátory výše jmenované a zejména pro mne, vedoucího štábu Předvánočního pochodu, bylo obrovským zklamáním, že se této akce nezúčastnil nikdo z naší obce, ačkoliv byla prezentována Obecním úřadem ve Zbúchu ve čtyřech úředních skříňkách v částech obce: na návsi, na šachtě, v Červeném Újezdě a na Starém dolu a několikrát hlášeno o jejím konání i v místním rozhlasu. Poděkování od nás zaslouží všichni již výše jmenovaní, kteří nás jakýmkoliv způsobem podpořili, dále personál Hotelu Kohout v Merklíně, restaurace V Cihelně ve Zbúchu, Město a Městské kulturní středisko ve Stodě a zejména Obec Zbúch.

Co říci závěrem? Že my organizátoři ze Zbúchu rádi uvítáme krom jiných turistů i obyvatele naší obce na příštím, 34. ročníku Předvánočního pochodu, který se uskuteční 12. prosince 2015. Účastníci pochodu si mohou vybrat z následujících třech tras: z 10 km dlouhé, která bude startovat v Tlučné z restaurace Na schůdkách, 16-ti km z Plzně – Nové Hospody, konečně MHD A 29-ti km z Dobřan, žst. Tradičně se účastníci ze všech třech tras sejdou ve Zbúchu v restauraci V Cihelně. Již nyní těm, kteří se na ně vydají, přejeme aby strávili hezký den v okolí našich obcí a aby „Zdrávi došli!“

Václav Straka

ZIMNÍ REKREACE NAŠICH NEJMENŠÍCH RYBÁŘŮ

Letošní zima téměř v ničem nepřipomíná klasickou zimu s patřičným přívalem sněhu, obzvláště v našich, nižších podmínkách kolem 300 m.n.m. S podobnými pocity a strachem odjížděli na Šumavu hned první víkend po Novém roce i nejmenší rybáři a jejich kamarádi z ČRS – MO Lině. Zde na Hojsově Stráži od 3. - 6. ledna byli ubytováni v komfortní chatě bývalých kdyňských strojiren, kde všichni, včetně svých vedoucích našli veškeré pohodlí. Za sněhem a zimními radovánkami se museli vždy přesunout do Železné Rudy, konkrétně na Špičák, kde pod hotelem Hrnčír předváděli všichni své umění na ly-

žích a snowboardech. A protože začátkem letošního roku sníh pokryl téměř celou Šumavu, odjížděli všichni domů spokojeni.

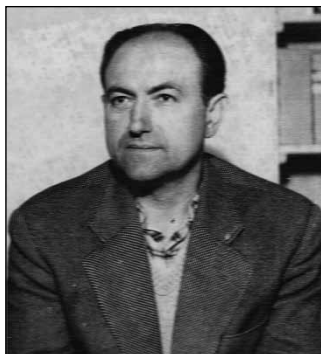
Za všechny zimní rekreanty Luděk Stengl
předseda ČRS – MO Lině

FIKTIVNÍ DIALOG

Během celé dlouhé doby, více jak deseti let co vychází naše obecní noviny, jsem se snažil vyhnout tomu, aby se na stránkách Zbúšského zpravodaje objevila informace z mého soukromí.

V tomto čísle si dovoluji udělat výjimku u příležitosti významného výročí našeho otce, kterého jsme si my děti vážily pro jeho názory a postoje.

V polovině letošního února by se náš otec, pan Rudolf Hrdlička dožil rovných 100 let. Narodil se 15. 2. 1915 v Přešticích, ješ-

tě za doby monarchie Rakouska – Uherska, kdy tehdy, před několika měsíci vypukla 1. světová válka, která dostala přezdívku "zákopová". V té době jeho otec Martin Hrdlička, který se narodil v roce 1878, byl už na východní frontě, kde bojoval na straně císaře Františka Josefa I.

Po základní škole, kterou ukončil v roce 1929, se šel učit měřičem vah do Plzně k jedné soukromé firmě v Bendově ulici. Po světové krizi, která nastá-

la na konci 20. a začátku 30. let i u nás, prošel několika profesemi. Před 2. světovou válkou, někdy v letech 1938 / 39 se vydal do sousedních Lužan, kde právě probíhala pouť a kde poprvé potkal naši matku Annu Královou. Ta v té době sloužila v Přešticích v drogerii přímo na náměstí U Mrskošů, která zde funguje dodnes! Netrvalo dlouho a obě rodiny vystrojily svatbu. Postupně se jim narodili mí tři sourozenci Hana, Ludmila a Pavel a až v roce 1954 jsem ukončil výčet jejich ratolestí.

Dnes všichni čtyři děti jsme už v důchodovém věku a dovoluji mi, abych za všechny zavzpomínal na našeho otce, který převážnou část svého života prožil ve Zbúchu, kam jsme se v roce 1963 přestěhovali z Nové Vsi u Dobřan. Zde postupně zastával funkci zástupce ředitele hornického učiliště a po odchodu ředitele této instituce, pana Ing. Josefa Bezděka do Plzně, nastoupil v polovině 60. let na jeho místo. Po zrušení hornického učiliště ve Zbúchu, které se o několik let později přestěhovalo do Kladna, nastoupil do kádrového oddělení na ředitelství Západočeských uhelných dolů ve Zbúchu, odkud odešel do důchodu.

Rozhodl jsem se toto vzpomínání provést fiktivním dialogem, tam nahoru, odkud není návratu zpět a nám zbyly na naše rodiče jen vzpomínky! V rozhovoru se soustředím na poslední čtvrt

století, pomínu události před rokem 1989.

„ Otče, vzpomínáš, jak jsi reagoval na události před listopadem 89 a následně na tzv. Sameťovou revoluci? “ Delší dobu jsi tvrdil, že se udělalo mnoho chyb, které mohou vyústit v občanskou neposlušnost. Nakonec se tyto pochybnosti potvrdily a vše vypuklo 17. listopadem. Pamatuji si, když Tě někdo dal otázku na cokoli, udělal jsi si čas na sofistikovanou odpověď, což dnes chybí mnoha našim politikům, kteří naopak dříve používají ústa a pak teprve hlavu. Často jsi v 90. letech povídal nejenom, že tato doba konečně ukáže, kdo stojí na jaké straně, ale například i to, že nejméně jedna třetina tohoto národa si demokracii nezasloužila. Často sis přál, aby ses dožil 21. století. To se ti nepoštětilo, neboť jsi zemřel v listopadu 2000 a nevím, jak bys hodnotil první roky století tohoto, kdy podvody a korupce v této zemi mnohem více prorostly do všech pater státní správy, a nejenom tam! Pamatuji si, že tyto debaty jsi doprovázel často řečením : „ Bude déle trvat narovnat morální devastaci tohoto národa, než devastaci ekonomickou. “

Myslím si, že ta naděje nyní přichází v podobě nových lidí se spravedlivějším, čestnějším smýšlením a jsem si jist, že i Ty bys dnes souhlasil s jejich názory a kritikou. Ukázali nám či nám dávají naději do budoucna

s jednoduchou rovnicí, jak získat finance pro různé projekty a ta zní : nekrást !

Vyrůstali jsme vedle vás, rodičů a nic jsme nedostali zadarmo. Cokoliv jsme chtěli, museli jsme si to doma odpracovat, což dnes tento prvek často chybí v dnešní výchově dětí. Dodnes vzpomínám, to mohlo být někdy na začátku 60. let, jak jsem za tebou přišel na MNV v Nové Vsi, kde jsi vedle politických funkcí dělal i knihovníka. Jen tak mezi řeči jsi pronesl, že za tuto činnost dostáváš něco přes 30.- Kčs za rok. Jiný by tyto peníze přinesl domů, v tom horším případě by je propil v hospodě. Ty jsi tuto finanční odměnu vzal s sebou do Plzně a za tuto částku jsi nakoupil další knihy do obecní knihovny. Pro tebe to tehdy byla maličkost, tehdy pro šesti sedmiletého kluka obyčejná událost. Až v dospělosti jsem si uvědomil, že to byl jeden z příkladů tvé morálky, za což jsem si tě, a nejenom za tento postoj, moc vážil! Nemusím zdůrazňovat, že nám oba dva moc chybíte, bylo by toho tolik, na co bychom se vás chtěli zeptat. Na druhou stranu si občas řeknu, v souvislosti s dnešními nešvary v naší celé společnosti, že možná je dobře, že jste se těchto dnů nedožili, určitě byste se moc divili a jedinou útechou a radostí by byla vaše přítomnost po boku vašich 8 vnoučat, 13 pravnoučat a dvou praprapravnuček!

R.Hrdlička

HASIČI ZBŮCH

Vážení občané, přátelé, kamarádi

Naposledy v tomto roce, bych se chtěla podělit o zážitky a akce pořádanými dobrovolnými hasiči ve Zbůchu za období říjen – prosinec.

Začneme mládeží, která se zúčastnila lampiónového průvodu v Líních, 2.11.2014 braného závodu v Červeném Újezdě, 30.11.2014 na mikulášské soutěži ve střelbě v Ledcích. 19.12.2014 byl pro ně ve spolupráci s OÚ připraven vánoční večírek spojený s vánoční nadičkou a diskotékou.

Pro občany Zbůchu jsme se podíleli na těchto akcích a to:

31.10.2014 spolu Obecním úřadem, družinou, školkou a školou na zabezpečení lampiónového průvodu po obci Zbůch

28.11.2014 spolu OÚ, svazem důchodců, dětmi Červeného Újezda a sdružení JÓ – akcíčky na vánočních trzích spojených s rozsvěcením stroměčku a „trhy“

5.12.2014 Mikuláš a čerti

21.2.2015 připravujeme tradiční Masopust a někdy v únoru dětský maškarní bál

Protože se blíží Nový rok, ráda bych chtěla poděkovat všem členům SDH za jejich celoroční obětavou činnost pro naši obec, jejich rodinám a také občanům Zbůchu popřát hodně úspěchů jak v pracovním, tak v osobním životě a pevné zdraví a nervy v novém roce 2015.

Těším se na Vás s dalšími novými informacemi v roce 2015.

Za sbor dobrovolných hasičů
jednatelka Věra Kaliská

SDH ČERVENÝ ÚJEZD OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ROKEM

V minulém roce se naše soutěžní družstvo mužů, žen a dětí zúčastnilo mnoha soutěží. Někdy se nám vedlo výborně, jindy hůře. Chtěla bych pochválit nejen družstvo mladších dětí, kteří teprve začaly soutěžit. V celoroční soutěži skončili na 2.místě, ale hlavně starší děti, kteří zvítězili nad ostatními dětmi z okrsku. Sbor se nezúčastnil jen soutěží, ale odpracovali jsme také spousty hodin na brigádách. Uspořádali jsme již tradiční Memoriál F. Herejka, Červeňáckou osmu, ale poprvé také branný závod pro děti. Kolektiv mladých hasičů se zúčastnil lyžařského výcviku v Hojsově Stráži, výletu k p. Chaloupkovi, úklidu Klabavské nádrže, výletu na Křížový vrch. Děti oslavily svůj svátek na ranči- Červený mlýn. Dále jsme připravili velikonoční, dušičkové a vánoční trhy. Pro pobavení všech byl uspořádán Hasičský bál, maškarní rej, oslavy dne žen, mikulášskou nadičkou, vánoční posezení, desetiboj, Silvestr a další menší zábavy. Doufáme, že se nám v roce 2015 povede stejně dobře nebo ještě lépe, než v uplynulém roce. Všem přejeme mnoho zdraví do Nového roku a budeme se těšit, že se potkáme na některé z našich akcí.

Za SDH Červený Újezd
Paola Spillerová

NÁŠ SLOUPEK

Finance během posledních 90 let u nás.

Pojďte se mnou do historie našeho státu a ukažme si na několika příkladech, jaké byly vysoké výdělky v jednotlivých profesích a kolik

si toho mohl koupit obyvatel v této zemi a v dané době za 100.- Kč.

ROK 1989 - na jednu storkorunu se v roce 1989 muse-

lo strávit v práci asi šest hodin.

Průměrný měsíční příjem totiž činil 3.161 korun.

Zboží	cena v korunách	kolik se dalo koupit za 100 korun
Chléb (kg)	4,40	22 bochníků
Mléko (litr)	2	50 litrů
Vejce (kus)	1,20	83 vajec
Máslo (kg)	40	deset čtvrtek másla
Pivo 10 (0,5 litru)	2,50	40 půllitrů
Hovězí zadní (kg)	46	o něco více než dva kilogramy
Pánské boty	347	tři desetiny bot
Průměrné předplatné novin	12,70	necelých osm měsíců
Vstupenka do kina	10	10 lístků
Střihání pánských vlasů	7	čtrnáct návštěv u holiče
Elektrina (kWh)	1,05	95, 2 kWh
Auto Škoda Favorit 136 L	84.600	tisícina auta
Televizor barevný	13.000	osm tisícin televizoru
Poštovné za dopis	1	100 známek
Benzin Speciál (litr)	8	12, 5 litru

VÝROČÍ TOHOTO ROKU - 1774

6. prosince 1774 císařovna Marie Terezie vydala Všeobecný školní řád pro školy normální, hlavní a obecné. Vyzvala jím rodiče, aby všechny děti ve věku 6 - 12 let do školy posílali.

TABULKY JEDNOTLIVÝCH SOUTĚŽÍ PO PRVNÍ, PODZIMNÍ ČÁSTI SEZONA 2014/2015

Okresní přebor Plzeň – sever

A – mužstvo Baniku Zbůch

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+ 0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Třemošná	13	9	2	2	39:17	31	2 (11)
2.	Heřmanova Hut'	13	10	0	3	53:16	30	(12)
3.	Křelovice	13	7	5	1	37:25	27	1 (5)
4.	Bezvěrov	13	8	1	4	45:30	26	1 (4)
5.	Kožlany	13	6	3	4	30:25	23	2 (0)
6.	Nečtiny	13	6	3	4	32:28	23	2 (0)
7.	Blatnice	13	7	0	6	27:19	21	(0)
8.	Zbůch	13	6	2	5	39:36	20	(-1)
9.	Vejpřnice "B"	13	4	6	3	21:20	20	2 (0)
10.	Ledce	13	5	1	7	25:35	17	1 (-5)
11.	Dolní Bělá	13	4	2	7	28:31	15	1 (-4)
12.	Mladotice	13	1	3	9	32:42	8	2 (-12)
13.	Trnová	13	1	1	11	13:38	5	1 (-14)
14.	Manětín	13	1	1	11	17:82	4	(-14)

IV. třída okresního přeboru Plzeň – sever / skupina A

B – mužstvo Baniku Zbůch

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+ 0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Všeruby "B"	11	10	1	0	87:11	32	1 (16)
2.	Blatnice "B"	11	7	4	0	35:12	26	1 (7)
3.	Líně "B"	11	7	1	3	43:22	23	1 (7)
4.	Hunčice	11	3	5	3	29:27	17	3 (-4)
5.	Sulkov "B"	11	5	1	5	38:43	17	1 (-2)
6.	Zbůch "B"	11	5	1	5	32:40	16	(-2)
7.	Tlučná "B"	11	4	2	5	39:39	14	(-1)
8.	Pňovany	11	3	3	5	23:30	13	1 (-6)
9.	Kunějovice	11	3	2	6	29:41	13	2 (-4)
10.	Kozolupy "B"	11	3	2	6	39:56	11	(-4)
11.	Přehýšov	11	3	0	8	19:54	9	(-6)
12.	Heřm.Hut' "B"	11	1	2	8	24:62	7	2 (-13)

ZBŮŠSKÝ ZPRAVODAJ vydává obec Zbůch

Redakční rada: Rudolf Hrdlička, Jiří Hájek, Josef Skála, Vlastimil Weber

Kontaktní adresa: Obecní úřad, Náměstí 205, 330 22 Zbůch, tel. 377 931 470

Odpovědný redaktor: Rudolf Hrdlička

Registrační číslo: MK ČR E 14120

Za správnost příspěvků odpovídají autoři.

Vyhrazujeme si právo pravopisných korektur.

VYBRÁNO Z OBECNÍ KRONIKY – ROK 1964

V tomto roce byla dokončena kanalizace v Lomené ulici a v Zátíši. Za pomoci občanů a členů Svazu přátel žehu byl oplocen urnový háj a byla provedena úprava parků.

V Červeném Újezdě bylo instalováno elektrické osvětlení.

Soudruh Sísz hovořil o výsledcích letošních žní.

Celkem bylo sklizeno 5.383 q zrnin z 289 ha orné půdy.

Hrubé výnosy z 1 ha:

pšenice	18,7 q
žito	21 q
ječmen	21,3 q
oves	12,8

Stavy zvířat:

dojnice	193 ks
telata	59 ks
prasnice	81 ks
selata	179 ks
kanci	3 ks
skot na žír	142 ks
chov jalovic	131 ks
prasata na žír	410 ks

Koncem roku 1964 má Zbůch 2.935 obyvatel a dalších 400 přihlášených k přechodnému pobytu. Z tohoto počtu je asi 600 dětí do 15 let, 940 důchodců a žen v domácnosti. Asi 140 je v obci zemědělců. Většinu tvoří horníci, pak zaměstnanci plzeňských podniků, Tesly v Nýřanech atd.

170 občanů je německé národnosti.

Anna (3,08 kg, 47 cm) s narodila 12. ledna v 8:26 ve FN v Plzni. Z příchodu své prvorozené holčičky na svět se radují rodiče Klára a Kamil Veselých z Červeného Újezda.

201:: Plzeň

Evropské hlavní město kultury

Příspěvky jsou bezplatné, honoráře nevyláctíme.

Tisk a grafická úprava: Tisk Domažlice,
Plzeňská knihvazba s.r.o., Domažlice
tel. 379 423 214, e-mail: tisk@plzenska-knihvazba.cz
www.plzenska-knihvazba.cz